

Ved fremsættelsen påpegede *Ninn-Hansen* (KF) som ordfører for forslagsstillerne, at lovforslaget tilsigtede 1) gennem skattelettelser for forældrene at fremme den private støtte til studerende og 2) gennem afskrivning af lån at fremme interessen for anvendelsen af lån til studerende.

„Det er“, udtalte han, „forslagsstillernes opfattelse, at samfundet har pligt til at forbedre vilkårene for de familier, som med egne midler finansierer børnenes uddannelse. Jeg skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at medens man her i landet skærper skattebestemmelserne for forældrene på det tidspunkt, hvor børn under videre uddannelse kræver de største ofre af forældrene, gør man i andre lande det modsatte. Det er i samfundets interesse at lette vilkårene for de forældre, der søger at give deres børn den bedst mulige uddannelse med henblik på fremtiden. Ud fra en retfærdighedsbetragtning må det også være rimeligt, at de mennesker, der ikke belaster statskassen, får andre muligheder for at støtte deres børn. Hvis der ikke gennemføres bestemmelser som de her foreslåede, vil der også være en risiko for, at den private støtte ophører, og at uddannelsesfonden udsættes for et øget pres.

Forslagsstillerne betragter uddannelsen som en værdifuld investering og mener derfor, at det vil være ganske rimeligt at give mulighed for skattefri afskrivning på studielån. Afskrivningen er i forslaget begrænset til tilbagebetaling af lån, der er ydet af Ungdommens Uddannelsesfond og Dansk Studiefond, hvilket dels skyldes, at en sådan ordning rent faktisk har vist sig mulig at praktisere i Norge, og dels skyldes, at man i den danske betænkning om de studerendes økonomiske vilkår ikke mente at kunne strække sig videre. Hvis man på anden måde både kan sikre sig, at det er de dertil kvalificerede, som har modtaget lånene, og at tilbagebetaling har fundet sted, ser forslagsstillerne meget gerne, at man undgår denne begrænsning. I lighed med, hvad der er tilfældet med den norske ordning, har man af praktiske grunde foreslået at knytte fradragsretten til de faktiske afdrag. Dette kan også bidrage til en hurtigere tilbagebetaling af lånene, hvilket også må betragtes som en fordel både for den enkelte og for samfundet.“

Ved 1. behandling kritiserede *finansministeren* på flere punkter lovforslaget, som efter hans opfattelse havde social slagside i den udformning, forslagsstillerne havde givet det. Regeringen var „ikke uenig i det synspunkt, at man bør overveje en udvidelse af rammerne for statens støtte til ungdom under uddannelse, og i denne forbindelse melder naturligvis det spørgsmål sig, efter hvilke principper denne støtte i fremtiden bør ydes. Hele dette spørgsmål må dog underkastes en nærmere undersøgelse, og jeg skal ikke ved denne lejlighed gå nærmere ind herpå. En udvidelse af støtten efter de retningslinjer, som er nedlagt i det foreliggende forslag, finder regeringen imidlertid ikke hensigtsmæssig, i hvert fald ikke som en isoleret